

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203890
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619203890.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Advokátska kancelária, IČO: 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: B. L., C. XX.XX.XXXX, D. S. S. XXXX/XX, XXX XX R., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie sumy 2.218,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.218,48 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.218,48 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia na účet vedený vo VÚB, a.s. číslo Y.: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol 6149495, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.08.2019 doručil právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava súdu prvej inštancie žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.218,48 Eur s príslušenstvom, s úrokom z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 30.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania z dôvodu, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, z titulu zlúčenía uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB, a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým sa rozumejú všetky podstatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a Leasingu QCar uzavrel so žalovanou dňa 08.09.2014 zmluvu o pôžičke č. 6185793/0052972534 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód) na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.500 Eur. Žalovaná sa pôžičku zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 74,71 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.482,6 Eur. Do podania žaloby zaplatila sumu 1.573,91 Eur.

2. Žalovaná splátky neplatila riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok v lehote viac než 30 dní. Súčasne ju upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky nezaplatila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej „Občiansky zákonník“) a dňa 19.01.2017 úver zosplatiť, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej

bezprostredne pred zosplatnením. Podľa žalobcu splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej doby. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace a teda súčasne právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Žalobca keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel právny predchodca žalobcu počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka (právny predchodca žalobcu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/33/2018 a Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/447/2016). Do podania žaloby žalovaná dlžné splátky nezaplatila, právo právneho predchodcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pôžičky upravoval článok 13.2 zmluvných podmienok. Úrok z omeškania žalobcu uplatnil od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Právny predchodca žalobcu neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad (položky evidovanej ako „omeškanie“ a „pokuta sankcia“).

3. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/103/2019-36 dňa 29.10.2019, ktorým žalobe vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor a súd prvej inštancie platobný rozkaz zrušil uznesením č.k. 8Csp/103/2019-60 dňa 26.11.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2019.

4. Žalovaná v odpore tvrdila, že ide o spotrebiteľský spor a zmluva uzavretá dňa 08.09.2014 obsahovala neprijateľné podmienky, preto nemal byť platobný rozkaz vydaný. Neprijateľnosť súdnej podmienky súd skúma ex offa. Žalovaná tvrdila, že poskytnutú pôžičku mala zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 74,71 Eur s poistením, prvá splátka bola splatná 20.10.2014 a podľa priloženého prehľadu splátok a úhrad považovala nárok žalobcu za premlčaný z dôvodu, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 24.01.2017 nezakladalo začiatok premlčacej doby, kedy už bola preukázateľne v omeškani s plnením za mesiac september 2015, október 2015, november 2015, až do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 28.08.2019. Súčasne tvrdila, že v listinných dôkazoch doručených žalobcom nachádzala viacnásobné neprijateľné podmienky, nesúladi so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Predovšetkým v návrhu na vydanie platobného rozkazu právny predchodca žalobcu uviedol evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód, ktoré sa absolútne nezhoduje s číslom zmluvy 1490666. Žiadala, aby súd zmluvu o úvere podrobil súdnej kontrole, zmluva bola formulárová, písaná takmer nečitateľným písmom a zmluvné podmienky spôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech. Preto žiadala žalobu žalobcu zamietnuť.

5. Právny predchodca žalobcu vo vyjadrení k odporu žalovanej, doručenom súdu prvej inštancie dňa 20.12.2019, trval na svojom písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 30.10.2019 týkajúcom sa čísla zmluvy (aj v texte žaloby), že jeho právny predchodca uzatvoril zmluvu o pôžičke evidovanú pod evidenčným číslom 6185793 s totožným dátumom ako doručil zmluvu v rámci príloh. Zároveň tvrdil, že predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaná bola s evidenčným číslom zmluvy oboznámená, v rámci predžalobnej upomienky. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovanej v zmluvne predpísanej výške 74,71 Eur a preto bola zmluva riadne uzavretá.

Ku žalovanou vznesenej námietke premlčania práva uviedol, že nie je dôvodná, dlh bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi a premlčacia dobu nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky, ale splatnosti tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka, PhD., podľa ktorého „V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobcu. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok.“ Právny predchodca žalobcu poukázal na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 13 bod 13.2 uvádzalo: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a v § 565 Občianskeho zákonníka.“ Právny predchodca žalobcu tvrdil, že platné právne predpisy

neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že právny predchodca žalobcu mal oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ mal tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí (uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017). Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia právny predchodca žalobcu z predpísaných 27 splátok evidoval úhradu necelých 22 splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania 22. v celosti s nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.07.2016. Z hľadiska naplatenia podmienok uvedených v čl. 13 bod 13.2 zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.12.2016, pričom trojročná premičacia doba by uplynula až dátumom 20.12.2019. Keďže žaloba bola podaná na súd pred týmto dňom, nárok nie je premičaný. Súčasne poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, zmluva obsahuje v spojení so zmluvnými podmienkami všetky zákonom predpokladané náležitosti a nemožno považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žalovaná nekonkretizovala, na základe akých skutočností by mala byť zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, resp. ktoré náležitosti v zmluve absentovali. Vo vzťahu k platnosti uzavretej zmluvy uviedol, že bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu, žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a nepodpísala ju pod nátlakom. Zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená, boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, oboznámila sa s nimi a nakoniec vykonávala aj čiastkové úhrady z poskytnutej pôžičky.

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie zo dňa 04.03.2020 zástupca žalobcu žiadal, aby súd pripustil zmenu strany - žalobcu tak, že namiesto súčasného žalobcu bude vystupovať v spore nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o. IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, na ktorého prešla zmluvou o postúpení pohľadávok pohľadávka žalobcu. Súd uznesením č.k. 8Csp/103/2019-91 dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.03.2020 pripustil zmenu strany - žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov pripojených právnym predchodcom žalobcu k žalobe prehľadu splátok a úhrad, zmluvy o spotrebiteľskom úvere so zmluvnými podmienkami, Predžalobnej upomienky s doručenkou, Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prečítaním odporu, vyjadrenia žalobcu k odporu žalovanej a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 08.09.2014 zmluvu o pôžičke číslo 6185793/0052972534 (evidenčné číslo/príd. autorizačný kód) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorej súčasťou boli zmluvné podmienky. ňou poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.500 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume 74,71 Eur, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.482,6 Eur. Do podania žaloby zaplatila sumu 1.573,91 Eur. Žalovanej bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver, celkové náklady spotrebiteľa činili 1.856 Eur, mesačná výška poistenia 2,11 Eur, splátka s poistením 74,71 Eur, RPMN 27,41 %, priemerná RPMN 18,01 %, úver bol čerpaný prevodom na účet žalovanej, prvá splátka splatná 20.10.2014, termín konečnej splatnosti september 2019, splatnosť splátok 20. dňa v mesiaci.

9. Právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu o pôžičke v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola pripravená vopred na formulári (vrátane zmluvných podmienok) právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský, aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd skúmal jednotlivé náležitosti zmluvy (a k nej pripojených zmluvných podmienok) s cieľom určiť, či obsahuje náležitosti predpokladané v citovanom zákone.

10. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že strany ju uzavreli písomne na dobu určitú, pôžička bola splácaná mesačnými anuitnými splátkami vrátane poistného v sume 74,71 Eur, čo žalobca v spore preukázal

jednak zmluvou a tiež prehľadom splátok a úhrad, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Že zmluva spôsobovala hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech, súd toto tvrdenie považoval za účelové v snahe žalovanej vyhnúť sa zaplateniu zvyšku dlhu.

11. Žalovaná v konaní poukázala aj na § 7 zákona o spotrebiteľskom úvere tvrdiac, že žalobca vykonával nekalé obchodné praktiky zakázané pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie (ods. 1), pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú v prípade, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti (ods. 2 písm. a)) alebo podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa (ods. 2, písm. b), pričom tieto praktiky sú zakázané aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Zakázané je aj klamlivé konanie podľa § 8 v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, a zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

12. Žalobca naďalej trval na dôkazoch doručených súdu prvej inštancie a tiež poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci č. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Tento rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy Slovenskej republiky. Žalobca trval na tom, že od žalovanej žiada zaplatiť len zostatok poskytnutého úveru, keďže dôkazmi preukázal, že žalovanej úver v sume 2.500 Eur poskytol.

13. Súd skúmal námietku premlčania vznesenú žalovanou. Predovšetkým poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca v konaní preukázal, že Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016, ktorú žalovaná prevzala dňa 09.12.2016, žalovanú upozornil na jej nedoplatok na splátkach k zmluve č. 6185793 uzatvorenej dňa 08.09.2014 v celkovej výške 373,55 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne. Súčasne ju upozornil na to, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná bola v omeškaní 3 mesiace, ku dňu vyhlásenia zosplatenia bola v omeškaní so splátkou splatnou 20.09.2016 (tri mesiace uplynuli v decembri 2016). Žalobca mohol úver zosplatiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky t.j. do 20.01.2017, učinil tak o deň skôr, čiže včas súčasne žalovaná bola upozornená na uplatnenie práva zosplatiť pohľadávku v lehote nie kratšej ako 15 dní, lebo upomienku prevzala dňa 09.12.2016 a úver bol zosplatený 19.01.2017 (čiže postup právneho zástupcu žalobcu bol zákonný a v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka).

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Žalobca mal právo nie povinnosť úver zosplatiť, premlčacia doba plynie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky nemusí to byť prvá nesplatená splátka v septembri 2015 preto, lebo má právo a nie povinnosť dlh zosplatiť. V danom prípade tak žalobca učinil po omeškaní so zaplatením splátky splatnej 20.09.2016, úver zosplatil 19.01.2017, žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 28.08.2019 čiže včas a jeho právo sa nepremĺčalo. Námietka premlčania vznesená žalovanou tak bola nedôvodná.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca v konaní udržal dôkazné bremeno, žaloba bola podaná dôvodne, preukázal aj výšku dlhu, ktorý v sume 2.218,48 Eur, ktorý má žalovaná voči nemu. Súd preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná nepreukázala svoje tvrdenia v odpore a najmä skutočnosť, že dlžnú sumu už žalobcovi zaplatila. Z dôkazov v súdnom spise nepochybne vyplynulo, že jej bol poskytnutý úver v sume 2.500 Eur z ktorého zaplatila sumu 1.573,91 Eur. Ku dňu podania žaloby mala uhradiť sumu 3.791,85 Eur /označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/ Uvedenú sumu („istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: „Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (Eur) 27 74,71 2.017,17 1.774,68 =3.791,85 Eur“.

Žalobca v konaní uplatnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 0,54 Eur/označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/ a to v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka podľa ktorého „sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky“. Na základe vyššie uvedeného potom celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania žaloby tvorila: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma (3.791,85 Eur + 0,54 Eur - 1.573,91 Eur = 2.218,48 Eur).

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 30.01.2017 do zaplatenia tak, ako žalobca v žalobe žiadal, keďže žalovaná výšku úroku a počiatok omeškania nespochybnila.

17. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

18. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal v spore plný úspech, preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.